

Kegelwedstrijd te Dordrecht.

Te Dordrecht zullen groote kegelwedstrijden plaats hebben in de Vereeniging Musis Sacrum, beginnende 22 September, eindigende 20 October as.

Deze wedstrijden zijn verdeeld in:

A. **Korpswedstrijden**, met prijzen: 1 massief gouden, 3 verguld zilveren en 2 zilveren medailles.

B. **Personeele wedstrijd**, waarvoor zes fraaie kunstvoorwerpen zijn uitgelooft.

C. **Vrije baanwedstrijd**, waarvoor zijn uitgelooft zilveren couverts of f 15.

D. **Beperkte Vrije baanwedstrijd**, waarvoor zijn uitgelooft 10 prijzen, zijnde kunstvoorwerpen of contanten, van af f 75 tot en met f 5.

Uitvoerige Reglementen voor deze verschillende wedstrijden zijn op aanvraag te bekomen bij den Secretaris voor de Regelingscommissie, den heer A. Kerkhof te Dordrecht.

Holven

Dat de tiende Kolfwedstrijd van den Nederlandschen Kolfbond, op de dagen van 8, 9 en 10 Sept. te Koog a/d Zaan gehouden, en waarvan de uitslag in dit blad reeds vermeld werd, werkelijk ook een feest is geweest voor de kolvers van Nederland, mag wel in de eerste plaats worden geconstateerd. En dit niet alleen omdat zodoende in het licht wordt gesteld, dat het heuchelrijk feit van het tienjarig bestaan van den Nederlandschen Kolfbond door zijn Bestuur wel degelijk herdacht is, maar vooral omdat daarmee ook een welverdiende hulde wordt gebracht aan de leden van de Kolfvereeniging »Zaanstreek».

Was het Bestuur van den Bond actief, door het verkrijgen van de twee fraaie medailles van H.H. M.M. onze geëerbiedigde en beminde Koninginnen, betoonde zijn president, de heer H. F. van Thiel, zijne groote belangstelling, door de aanbidding van eene keurige zilveren medaille; de Kolfvereeniging »Zaanstreek» deed het overige. Hoeveel en hoe velerlei dat overige was, daarvan sprak in de eerste plaats de Feestgids, maar daarvan getuigde ook de welwillendheid van den president van »Zaanstreek», den heer Dr. Vrendenberg, vooreerst door het eveneens aanbieden van eene fraaie zilveren medaille, en verder door zijne hartelijken welkomstgroot en door zijn vriendschappelijk optreden gedurende den geheelen wedstrijd. Daarvan getuigde ook de nette versiering van de kolfbaan, de fraaie, verlichte eerepoort aan den ingang der Sociëteit, de voorkomende vriendelijkheid van alle leden en de ijver van de verschillende commissies. Maar niet minder sprak daarvan ook de algemeene deelneming van Koog's ingezetenen aan het feest, en de gulle gastvrijheid, door velen hunner aan de vreemde bezoekers verleend. Dat deze allen dit op hooge prijs hebben gesteld, daarvan zij onzen gastheeren en gastvrouwen hier de oprechte, waardeerende verzekering gegeven.

Hoezeer hebben wij genoten van de aardige concerten in het nog aardiger Kooger Boschje; hoe gezellig was het daar en hoe prettig dat zoovele vertegenwoordigers van het schoone geslacht met ons daar waren, genietend van het schoone dat er geboden werd. Maar bovenal hebben wij genoten van de heerlijke stoomboottochten langs de lachende, nijvere Zaan. Wat keken wij op, toen daar het schoone panorama voortgleed langs ons oog, vol molens, vol fabrieken, vol nijvere lieden. Eerst ging het langs Wormerveer en zagen we Krommenie en Jisp en Wormer met den bekenden Beschuitoren; toen kwamen we aan de beide Knollendammen, West en Oost, waar het geheele dorp uitliep om ons te zien en te begroeten met luid gejuich, aangetrokken door de tonen van onze schoone muziek en onze fraai gevlagde boot. Dan keerden we weer terug en zongen liederen uit den feestgids en huldebetuigingen aan de besturen, de commissies, de burgerij en aan de eersteprizewinners van de negen verlopen jaren, allen door een nijveren Kooger gedicht. Ook dansten we vrolijk met de schoone dames en er was gelach jokkernij en scherts. In één woord, het was aardig, gezellig en joviaal!

Ook naar Zaandam stoomden wij heen en aanschouwden daar met nieuwsgierigen blik het eigenaardige en schoone dat er te zien was; ook hier overal mensen die ons kwamen begroeten, kennissen van kennissen, die met ons waren op het schip. Hoe heerlijk was daarbij het weer, hoe blinkend scheen de zon op het rimpelend watervlak, en hoe frisch en weldoend woei het koeltje ons tegemoet. Dan stoomden we weer terug en stapten af aan ons lokaal »De Waakzaamheid», waar de aandacht werd geschonken aan het steeds met ijver en animo voortgezette kolfspel.

Hier getuigde alles van den kolfbroederlijken geest en den lust voor het edele spel. Niet zonder grond had de heer Vrendenberg in zijn welkomstgroot en de heer Van Thiel in zijne feestrede gewezen op dien goeden geest onder de kolvers, en op den te betoonen lust voor het winnen der vele en fraaie prijzen, voor dezen wedstrijd uitgelooft. Het feestvierden sloot de animo voor het spel niet uit en er werd met toewijding gespeeld. Zooals het meestal gaat, waren sommigen van wie veel verwacht werd en ook gevreesd, ditmaal niet gelukkig; daarentegen deden anderen wonderen, en de winner van den eersten prijs, de heer K. van Kleeff uit Zuid-Scharwoude, speelde keurig, getuigde ook zijn getal van 141 punten. Van de korpsen was en bleef de »Zaanstreek» mooi op dreef en stond steeds bovenaan, ofschoon »Schiedam» haar bij de tweede serie aardig op de hielen zat. »Keer niet» van Haarlem deed ook wat zij kon, maar in lang niet genoeg. »Op maat» van Zuid-Scharwoude, streefde haar dan ook voorbij en stond toen voor den tweeden korpsprijs, maar daar kwam »De Vriendschap» van Wateringen met hare forsche slaande kolvers, en streefde »Op maat» weer voorbij, zoodat zij den tweeden korpsprijs behaalde en een harer leden met een mooie serie van 51 punten den vijfden prijs nog won. 't Was gegund aan beiden: »Zaanstreek» den eersten en Wateringen den tweeden korpsprijs; beiden onze gelukwensch met deze overwinning!

We hebben ook een bondsvergadering gehouden en zeer eigenaardig voeren we met onze boot naar het daarvoor aangewezen lokaal, zeer lief aan het water gelegen; daar hebben we de belangen van den Bond behartigd, bestuurders gekozen, reglementen herzien enz. Daarna vertrokken wij weer met de boot, die ons kwam afhalen

en eenige uren later vereenigden zich velen aan het feestmaal in »De Waakzaamheid». Wij aten daar goed en toostten er braaf, hulde brengend aan onze Koninginnen, aan de bestuurders, aan de oudbestuurders enz. Het was een vrolijk en gezellig maal, dat ons eenige uren bezig hield. Daarna gingen wij weer naar het kolven zien en anderen begaven zich naar de kermis — expres voor deze gelegenheid ingericht — en waar de lieve jeugd ons wachtte, tuk op poffertjes en oliebolletjes, welke haar ook ruim geschonken werden. Het was dan ook een gejuich en gejoel en gevele, ook om een toertje in den mallemlolen of een geschommel in de luchtschuitjes, dat iemand hooren en zien verging.

Eindelijk was het kolven afgelopen en waren de prijzen behaald, en toen kwam de avond van den derden dag, waarop het slotfeest plaats zou hebben. Met verlangen was dat moment blijkbaar te gemoet gezien, want nauwelijks was de kolfbaan door het leggen van een houten vloer en het oprichten van een net tooneel in een feestzaal herschapen, of in grooten getale kwamen de bezoekers en bezoekers aan en vulden weldra de groote ruimte. Wat zagen ze er aardig uit, de schoone dames, keurig uitgedoscht ook voor het bal wat haar wachtte. Doch eerst waren er voordrachten van komieken en andere menschen, toen had de feestelijke uitreiking plaats, vergezeld van hartelijke, gelukwensende toespraken door den Voorzitter, en ten slotte kwam het bal, zeker het prettigste deel voor de vele danslustigen. En zooveel waren er, dat eenige te vroeg reeds gingen scheiden en zeker niet van de minsten. Maar dit belette niet dat de anderen zich uitstekend amuseerden en uren lang aan Terpsichore offerden. Doch ook hieraan kwam een einde, en toen ten klokke drie de schare prettig en welvoldaan weer huiswaarts toog, toen behoorde ook het kolversfeest tot het verleden, dat de »Zaanstreek» zoo flink en zoo royaal voor ons had ingericht!

S.

V.

Wielrijden.

Aanstaande Wedstrijden.

BINNENLAND

Datum.	Wedstrijd.	Uitgeschreven door
22 Sept.	50 K.M. Bondskamp. op den weg.	A. N. W. B.
29 »	Utrecht baanraces.	Utr. W. B.

BUITENLAND.

28 Sept.	6 uur tandem-safety.	Herne Hill.
----------	----------------------	-------------

Buizen-nood.

In ons vorig nummer spraken wij reeds met een enkel woord over de geruchten, als zouden Amerikaansche firma's zoo enorme bestellingen van buizen in Engeland gedaan hebben, dat aldaar een buizen-nood voor de deur staat. Daar een dergelijke crisis wel eens voor verschillende Engelsche e. a. rijwielfabrieken gevaarlijke gevolgen zou kunnen hebben, en dus ook voor hunne agenten en zelfs voor hun afnemers onaangename teleurstellingen kon veroorzaken, achten wij het niet misplaatst, nog eenige regels aan dit onderwerp te wijden.

Wheeling heeft in deze quaestie bij de voornaamste Engelsche buizen-fabrieken inlichtingen ingewonnen, en ofschoon de meeningen der verschillende fabriekanten niet allen eensluidend zijn en sommige minder alarmeerend klinken dan andere, blijkt er toch in elk geval uit, dat inderdaad van uit Amerika enorme orders geplaatst zijn, en wel in een tijd die anders voor de buizen-industrie een stille pleegt te zijn.

Een natuurlijk gevolg daarvan is in de eerste plaats, dat de prijzen naar boven gingen, maar vervolgens, en dat is erger, dat die rijwielfabrikanten, die niet lang vooruit kunnen bestellen, of als langzame of slechte betalende bekend staan, waarschijnlijk groote moeite zullen hebben, om op tijd aan de noodige hoeveelheid buizen of frames te komen. Het gevolg zal dus zijn, dat zij hun prijzen moeten verhoogen of misschien in 't geheel niet kunnen leveren. Vooral voor agenten van minder groote of minder soliede fabrieken achten wij het wel de moeite waard, zich zoo goed mogelijk op de hoogte van den stand van zaken te stellen, om niet mettertijd aan teleurstellingen te zijn blootgesteld.

Voor de buizen-industrie, die de laatste jaren door de herhaaldelijke wisselingen in maten een allesbehalve voordelig is geweest, kan een toestand als de huidige niet anders dan gunstig zijn, ofschoon die natuurlijk niet zal voortduren. De meeste fabrieken treffen maatregelen om dag en nacht te werken en sommigen breiden hun materieel aanmerkelijk uit, om in de groote vraag te kunnen voorzien.

De Cyclist zegt over deze quaestie nog het volgende:

»Indien het gerucht waarheid bevat, dat de Engelsche buizen-fabrikanten de markt hebben laten dwingen door Amerikaansche koopers, dan is het zeer waarschijnlijk, dat zij binnenkort tot de ontdekking zullen komen, dat zij hun eigen ruiten ingooien ten bate van hun vreemde concurrenten. Daar rijwielfabrieken op het continent niet in staat zijn geweest, den noodigen voorraad buizen van Engeland te betrekken, hebben zij zich genoodzaakt gezien, zich te wenden tot Fransche en Deutsche buizen-fabrieken, wier fabriekaat in de meeste gevallen volle bevrediging schijnt gegeven te hebben. Ongetwijfeld staan de Engelsche buizen ver boven die in het buitenland

gemaakt, doch wanneer het verschil in prijs zoo aanzienlijk wordt, vinden de verbruikers het natuurlijk voordelig, de goedkoopste bronnen op te zoeken, te meer daar het Europeesch artikel goed genoeg wordt voor de constructie der gewone machines.....»

Wat hiervan zij, maakt het onze bovenstaande waarschuwing aan agenten niet minder van kracht, al blijkt dat voor de Nederlandsche fabrieken ook nog andere markten dan de Engelsche tot buizen-aankoop open zijn.

Bicycle-face.

De Engelsche doktoren hebben een »bicycle-face», een »wielrijdersgezicht», ontdekt. Het is een meestal rood maar soms bleek gezicht, met min of meer getrokken mond en een begin van donkere schaduwen onder de oogen, maar altijd met een vermoeide uitdrukking. Dit gezicht krijgt men door te veel en te hard rijden, wanneer men niet in conditie is; vrouwen en meisjes en ook mannen van middelbaren leeftijd krijgen het heel gauw.

Een Amerikaansch tijdschrift, *Christian Intelligencer*, zoekt de oorzaak van het »wielrijdersgezicht» in het wielrijden op Zondag. Andere bladen, die hiermee volstrekt niet instemmen, erkennen dat het »bicycle-face» bestaat, maar meenen, dat dit gezicht, wat het in zachtheid van lijnen mist, wint in gezonde kleur.

Jaap Eden heeft Zondag te Kopenhagen met Ingeman Petersen gereden in het nummer voor tandem over 2000 M. Zij wonnen den prijs.

Een rechtzaak — een beklagenswaardig pleidooi.

Drie wielrijders hadden een tocht door Duitschland gemaakt en brachten hun laatsten dag in Arnhem door. Zooals iedereen weet, is er in Arnhem een bitter klein beetje te zien; vandaar dan ook, dat meergenoemde wielrijders »ganz solid» om half elf ter ruste wilden gaan. Zij wandelden huiswaarts of liever hôtélwaarts, toen plotseling een hunner, die een paar pas van de anderen afiep, door een drietal polderknechten werd aangevallen of aangerand; de twee overige broeders schoten toe en verlostten hun metgezel, doch de aanvallers, hiermede niet tevreden, vielen, ook geholpen door een paar vrienden, de verlossers aan, die al vechtende en terugwijkende in Musis Sacrum willen gaan. En bij wijze van slottableau krijgt een der wielrijders met een ijzeren tuinstoel een slag op 't hoofd, welke slag een niet onaardige verwonding veroorzaakte.

Verder had genoemde wielrijder, die waarschijnlijk in het bewuste hoekje, waar de meeste slagen vallen, gezeten had, een kleine verwonding aan z'n neus en een messteek in z'n rug. Daar de wielrijders Amsterdammers waren, frappeerde het hun niet erg, dat de politie eerst na het gevecht verscheen en van alles proces-verbaal opmaakte. Na verschillende verhooren verschenen 2 der wielrijders Dinsdag 10 September voor de rechtbank te Arnhem en het was daarover, dat ik wat wilde vertellen.

Nu bestaat er in Arnhem een krant, die zeer eenvoudig de Arnhemsche Courant heet, doch eenvoudig zooals het blad er uit ziet, is het lang niet. Het is nog niet lang geleden, dat dit »orgaan» op goede politieverordeningen aandrong, b.v. wanneer er een rijtuig aankomt en de wielrijder kan er slecht door, hij dan stil zal moeten blijven staan. De rubriek Sport van dit blad is dus in goede handen, maar het beste wordt m. i. de rubriek »Voor de rechtbank» geredigeerd. De man, die daar z'n scepter zwaait, is een alleszins bekwaam persoon. 't Is alleen jammer, dat hij nog weinig van de wereld heeft gezien, want met de grootste verbazing merkt hij op, dat wielrijders ook wel in een zwart pak loopen en summa summarum zelfs wel eens een boord dragen. Hoor, waarde lezer, wat deze gerechtszitting-verslaggever specialiteit omtrent de verschijning der twee wielrijders heeft op te merken.

»Drie nog jeugdige heeren uit Amsterdam, zoons van ouders uit aanzienlijken stand, kwamen Dinsdag 25 Juni te Arnhem. Zij hadden een toertje op vélocipèdes gemaakt door een gedeelte van Duitschland. Twee van dezen kregen wij heden te zien. Ze waren gekleed in zwarte, nauw op de borst sluitende rokjes, en droegen stijve, witte boorden, door welke de vrije beweging van de hals belemmerd werd. De zeer ontwikkelde kuitten werden bedekt door wijde, zwarte pantalons. Het waren alzo zeer chique jongelui; hunne gezichten en de omtrek hunner oogen, gaven dan ook den indruk van vermoeidheid.»

En wat openbaart nu onze specialiteit een gelaatskenis! Waarlijk 't is ontzettend; de man ziet, dat, terwijl ze om 2 uur zijn opgeroepen, de heeren eerst over 4 uren moesten voorkomen, en met die ruim vier uren wachten heeft onze vriend medelijden; hij ziet de vermoeidheid en verveling op de gezichten en hoewel hij zijne gedachten dezen keer minder gelukkig weergeeft, hij toont medelijden, alleen maar door die vermoeidheid even aan te stippen.

Laten we echter ons redacteurje verder laten loopen, hij schreef nog veel meer, nog veel meer moois, nog veel meer waars.